کافه کتاب

با اعتماد به نفس صحبت کنید

نویسنده: مایک اکر
مترجم: فریبا جعفری نمینی
انتشارات نسل نواندیش

پیام آشنا: کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید، نوشته مایک اکر، نه تنها می‌تواند شما را به سخنرانی قابل تبدیل کند بلکه زندگی شخصی و اجتماعی‌تان را نیز با افزایش اعتماد به نفس، زیر و رو می‌کند. در این کتاب، شما یاد می‌گیرید چطور اعتماد به نفس خود را به صورت معقول افزایش دهید و بر دیگران اثر بگذارید

درباره کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید

هیچ‌کس نمی‌تواند بدون اعتماد به نفس، به دستاوردهایی که لایق آن است دست یابد. تأثیر اعتماد به نفس در سخنرانی، بسیار بیشتر است زیرا وقتی سخنران، اعتماد به نفس کافی ندارد، نمی‌تواند آن طور که باید بر مخاطبان اثر بگذارد. در عین حال، به دست آوردن اعتماد به نفس، چندان کار راحتی نیست. تعداد افرادی که به خاطر نداشتن اعتماد به نفس، در همه ابعاد زندگی دچار مشکلند کم نیست. مایک اکر (**Mike Acker**)، نویسنده تحسین‌شده و اثرگذار حوزه ارتباطات و رشد شخصی، در کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید (**Speak with Confidence: Overcome Self-Doubt, Communicate Clearly, and Inspire Your Audience**)، مشکل عدم اعتماد به نفس در سخنرانی را ریشه‌یابی می‌کند و راهکارهایی ارائه می‌دهد که نه تنها موقع صحبت در جمع، بلکه در همه‌ی ابعاد زندگی خود، اعتماد به نفس بیشتری داشته باشید.

کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید، از بررسی سه گانه‌ی معروف ارسطو در اقناع و سخنوری یعنی اتوس (اعتماد)، پاتوس (احساسات) و لوگوس (منطق)، آغاز می‌شود و به صورتی عمیق و بنیادین دربارهی اینکه چه چیزی بر مخاطب اثر می‌گذارد و چطور می‌توان این اثرگذاری را بیشتر کرد صحبت می‌کند در ادامه، مایک اکر، نگاهی دقیق‌تر به مفهوم اعتماد به نفس معقول و نه کاذب می‌اندازد و تصورات غلطی که در ذهن بسیاری از ما دربارهی اعتماد به نفس وجود دارد و از روانشناسی انگیزشی و رزنه نشدت گرفته است اصلاح می‌کند.

مایک اکر معتقد است که برای دستیابی به اعتماد به نفس معقول، باید هویت خود را بشناسیم و خود واقعی و قدرت‌های حقیقی‌مان را کشف کنیم. او در این راه، مهارت‌هایی را آموزش می‌دهد و مخاطبان را به ابزارهایی مجهز می‌کند که بتوانند از پس این مسیر دشوار بر بیایند. سپس، درباره عدم تعادل‌ها و ضعف‌هایی نظیر خودشیفتگی، ذهنیت قربانی و... که باعث ایجاد مشکلات اعتماد به نفس می‌شوند نکات خوبی را ارائه می‌دهد.

بخش بعدی کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید، به مخاطبان کمک می‌کند با توجه به اطلاعاتی که آموخته‌اند، روابط خود را بر اساس اعتماد به نفس بنا نهند و بتوانند در سخنرانی‌ها و جلسات گروهی، اثرگذار عمل کنند. او در فصل‌هایی مجزا درباره نحوه ارتباط با مخاطبان، استفاده از سیستم‌های سخنرانی استاندارد، چگونگی سخنرانی در البداهه، رفع نقص‌ها و مشکلات گفتاری، ارتباطات غیرکلامی و... نکاتی بسیار ارزشمند ارائه می‌کند و مهارت‌هایی بسیار کاربردی را به مخاطبان می‌آموزد.

نکوداشت‌های کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید

- روش مایک اکر به سخنرانان ما کمک کرده است تا برخی از اثرگذارترین سخنرانی‌هایی را ارائه دهند که تا به حال روی صحنه‌ی تد اکس داشته‌ایم. (نیک هارت، برگزارکننده‌ی تد اکس سیتل)
- راهنمایی‌ها و نصایح پرارزش کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید باعث شد سخنرانی من ارتقا پیدا کند و مخاطبان بیشتری را نسبت به آنچه تصور می‌کردم به خود جذب کنم. من سخنرانی با تجربه هستم، اما این کتاب، من را به سخنران بسیار بهتری تبدیل کرد. (مارگارت لوی، استاد علوم سیاسی دانشگاه استنفورد)
- شیوه‌های مایک اکر به من یاری رساند ارتباطاتم را در حرفه، تدریس و راه‌اندازی کسب و کارم، به سطح بالاتری برسانم. (دکتر آرش برلیانی، بنیان گذار روش بی ۱۰۰)

کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید برای چه کسانی مناسب است؟

کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید، برای آن‌ها که می‌خواهند سخنرانی تأثیرگذاری داشته باشند و در محیط‌های اجتماعی با اعتماد به نفس بیشتری عمل کنند، خواندنی است.

در بخشی از کتاب با اعتماد به نفس صحبت کنید: سخنرانی با اعتماد به نفس می‌خواهیم

یادگیری زبان جدید وقتی که خانواده‌ام به مکزیک نقل مکان کردند و دانستن ارتوشیمی، پیش از اختراع اینوبزیلاین، همهٔ این‌ها دست‌به‌سم هم دادند تا وضوح گفتار مرا کاهش دهند. مادرم همیشه بزرگ‌ترین مربی‌ام بود. او مرا بیشتر از چیزی که خودم حاضر بودم تلاش کنم به جلو می‌راند و بدون حمایت او نمی‌دانم آیا اصلا می‌توانستم سخنران شوم یا نه. پس از دبیرستان، به دانشگاه برگشتم تا در دانشگاه ادامه تحصیل دهم. بسیار هیجان‌زده بودم که او را به نمایش بزرگ کریسمسی که در آن شرکت داشتم دعوت کنم. این بزرگ‌ترین کاری بود که تا به حال انجام داده بودم؛ پنج اجرای نمایشی برای جمعیتی پرشور که هر بار هزار نفر آن را تماشا می‌کردند.

پیش از شروع نمایش، مادرم آمد تا برایم آرزوی موفقیت کند. می‌توانستم ترکیبی از افتخار و نگرانی را در ظاهرش حس کنم. آخرین چیزی که به من گفت این بود: «مایک، فقط مطمئن شو دهانت را باز کنی باشد!» گفتم: «بسیار خب، مامان» و لبخندم را پنهان کردم. پیوستن به تیم مناظره‌ی ملی رشته‌دار دانشگاه به من چیزهایی آموخته بود که از آخرین باری که مادرم صحبت کردن مرا در جمع دیده بود، مرا تغییر داده بود. وقتی پس از اجرا نزد من آمد، خوشحال و کمی متعجب بود. «تو من‌من نکردی. من همهٔ حرف‌هایت را فهمیدم. چه اتفاقی افتاده؟»

اتفاقی که رخ داده بود این بود که بالاخره درس‌های مادرم را درک کرده بودم و چندین نکتهٔ مهم دیگر را نیز از مربی مناظرهٔ ملی یاد گرفته بودم. با کمک آن‌ها و با تمرین و مطالعهٔ مداوم، یاد گرفتم چطور مشکلاتی را که مانع وضوح گفتارم می‌شدند با راهکارهای ویژه برطرف کنم.

«ای ایران»؛ سرود بزنگاه‌های تاریخی بعد از ۸۰ سال

در روزگاری که سایه اشغال متفقین بر آسمان ایران عزیزمان افتاده بود و حال مردم در بحبوحه جنگ جهانی دوم ملتهب بود، سرودی از عمق وجود رنج مردم و عشق آنها به وطن برخاست. «ای ایران»، اثری است که با موسیقی روح‌الله خالقی و شعر حسین گل گلاب نه‌تنها نوای مهن‌دوستی مردم شد، بلکه تا امروز، در بزنگاه‌های حساس تاریخ، همچون صدایی ماندگار برای وطن طنین‌انداز است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، در بحبوحه اشغال ایران در سال‌های پایانی جنگ جهانی دوم، و در دورانی که احساس ناامنی و بی‌پناهی در میان مردم ایران موج می‌زد، قطعه‌ای خلق شد که نه‌تنها تسکینی بر زخم‌های آن روزگار شد، بلکه به نماد همبستگی و عشق به وطن در حافظه‌ی تاریخی ملت ایران بدل گشت.

سرود «ای ایران» در سال ۱۳۲۳ خورشیدی با آهنگسازی روح‌الله خالقی و شعری از حسین گل گلاب در تالار مدرسه نظام، و با صدای زندیاد غلامحسین بنان اجرا شد. در حقیقت گل گلاب که خود شاهد تحقیر و توهین به خاک وطن بود، درباره خلق این اثر چنین گفته است: «در سال ۱۹۴۴، در شرایطی که چکمه‌های نیروهای اشغال‌گر هر وطن‌پرستی را می‌لرزاند، من ایده این شعر به ذهنم رسید. سپس پروفسور خالقی موسیقی آن را نوشت و در برابر همه مقامه‌های سیاسی، این ترانه را، خود را به دل و روح مردم پیدا کرد.»

گل گلاب این اثر را برآمده از دل و «برای ایران» تلقی می‌کرد و همین شد که در کمتر از یک روز با همکاری خالقی برای آن آهنگ ساخت.

حسین گل گلاب، شاعر — روح‌الله خالقی، آهنگساز — غلامحسین بنان، خواننده

خود خالقی نیز درباره ساخت این اثر ملی چنین بیان داشته است: «هنگام و گوینده انتهار، آن را تحت تأثیر اوضاع زمان ساخته بودند. در آن‌وقت کشور ما را قوای انگلیس و روس و آمریکا اشغال کرده بودند و جنگ بین‌الملل دوم هنوز دوام داشت. تظاهرات ملی نمی‌شد زیرا وضع آماده نبود ولی آهنگ و شعر این سرود احساسات ملی را سخت برانگیخت و مخصوصاً در مقابل خارجیان که در آن مجلس (نخستین اجرای سرود) هم بودند از طرف ایرانیان تظاهرات بیشتری شد و اولین ضربه‌ای بود که به‌طور غیرمستقیم بر پیکر ارتش خارجی که ناخوانده مهمان ما بودند زده شد».

در نهایت، حامل کار، سرودی شد که خیلی زود، ورد زبان مردم کوچه و بازار شد و تا به امروز هم، همان قدر زنده و موثر است.

«ای ایران» در آن سال‌ها، فراتر از یک قطعه موسیقی بود؛ بلکه آوایی از اراده، مقاومت و دلبستگی ملتی بود که وطن را همه چیز خود می‌انگاشت. همین است که در سال‌های بعد و پس از انقلاب، خصوصا در دوران جنگ تحمیلی ایران و عراق، باز هم این قطعه شنیده شد و نقش پررنگی در تحریک احساسات میهن‌دوستانه مردم و همراهی با رزمندگان ایفا کرد. اثر این قطعه چنان قدرتمند بوده است که پس از گذشت بیش از ۸۰ سال، همچنان در بزنگاه‌های تاریخی و تهدیدهای ملی، از جمله جنگ اخیر با اسرائیل، به‌عنوان نوایی امیدبخش، در بین مردم طنین‌انداز می‌شود. در سال‌هایی که آثار جدید موسیقی با محتوای ملی و میهنی، کمتر شنیده و در حافظه جمعی ثبت می‌شوند، «ای ایران» همچنان ملتمد صدای ملی مردم ایران به حیات خود ادامه می‌دهد. شاید راز ماندگاری آن، نه فقط در نبوغ موسیقی خالقی یا قدرت کلمات گل گلاب، بلکه در عمق عشق و صداقتی‌ست که در دل خالقانش به این سرزمین موج می‌زد.

این سرود، که امروز به‌عنوان سرود ملی غیررسمی ایران شناخته می‌شود و در فهرست آثار ملی نیز به ثبت رسیده است، تاکنون توسط هنرمندانی چون استادیار قربانی، حسین سرشار و رشید وطن‌دوست و گروه‌های کر و ارکستر مختلف بازخوانی شده و هر بار با همان شور نخستین شنیده شده است.

شاید در این دوران، بیش از هر زمان دیگر، نیاز به بازآفرینی و تولید آثاری از این جنس با همان عشق و وطن‌احساس می‌شود. آنگاه که به‌دنبال شعار یا هیجان لحظه‌ای نیستند، بلکه پیامی صادقانه و برآمده از دل را روایت می‌کنند.

عرضه پنج انیمیشن کوتاه برای کاهش استرس بچه‌ها

پنج انیمیشن کوتاه کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به صورت آنلاین و رایگان پخش شدند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، در ادامه طرح ارائه محصولات کانون در فیلمنت برای کاهش استرس‌های پس از جنگ، در بین خانواده‌ها و کودکان و نوجوانان، چند انیمیشن کوتاه نیز در این پلتفرم عرضه شد.

انیمیشن‌های کوتاه کانون که به طور رایگان در این پلتفرم عرضه شده است، عبارتند از «آواز شب» به کارگردانی معین صمدی، «سلطان و آهو» به کارگردانی پرویز تجوید، «قدم یازدهم» به کارگردانی مریم کشکولی نیا، «قلب مترسک» به کارگردانی غلامرضا کوزری و «کشاورز و خروس» به کارگردانی پرویز تجوید.

سه فیلم سینمایی از تولیدات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با عنوان‌های «ضربه فنی» به کارگردانی غلامرضا رمضانی، «پایان رویاها» به کارگردانی محمدعلی طالبی و «آقای مدیر» به کارگردانی حسن آقاکریمی و فیلم کوتاه «مادر» به کارگردانی لیلا میرهادی نیز در فیلمنت منتشر شده است. همچنین «تو مثل طوطی»، «حکایت مرد کوهستان»، «ترس آرکانسا»، «خروسی که می‌خواست شب را ببیند»، «راز گنجور»، «عقل صورتی»، «کلوچه‌های خدا»، «کلوچه دارچینی»، «کوزه عسل نیست»، «پرانندهای که ماه را می‌نواخت» و «همدیم اسرارآمیز» فیلم‌تئاترهایی از کانون هستند که برای تماشا در این پلتفرم عرضه شده است. عرضه فیلم‌ها، انیمیشن‌ها و فیلم‌تئاترهای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تا پایان تابستان ۱۴۰۴ در فیلمنت ادامه دارد.

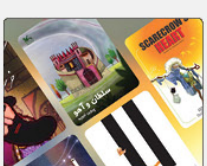

نبرد در میدان هنر

سینمای ایران که هویت خود را ولمدار رویت‌های انسانی و حماسی از سنگرهای دفاع‌مقدس است، در دهه اخیر با آزمونی نوین و میدانی متفاوت مواجه شده است؛ «جبهه مقاومت». از کوچه‌های ویران حلب تا دشت‌های نینوا و پایتخت خودخوانده داعش، دوربین فیلمسازان ایرانی کوشیده تا روایتی نزدیک و ملموس از نبردی ارائه دهد که مرزهای جغرافیایی را درنوردیده و مفهوم «امنیت ملی» را از هزاران کیلومتر دورتر بازتعریف کرده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم آنلاین، آثاری چون «به وقت شام»، «غریب» و «قلب رقه»، نه صرفاً فیلم‌هایی درزاغ جنگی، بلکه بیانیه‌هایی سینمایی و استراتژیک هستند که در پی تبیین پیچیدگی‌های این جبهه، ایدئولوژی داعش و مظلومیت مردمان منطقه برای مخاطبی هستند که جنگ را تنها از قاب تلویزیون دیده است. این گزارش، سفری است تحلیلی به دل این سینمای نوپا اما تأثیرگذار.

گذار از دفاع‌مقدس به مقاومت فعال

سینمای ایران با ژانر «دفاع مقدس» به بلوغ رسید و درحافظه تاریخی ملت ایران جایگاهی ویژه یافت. کارگردانانی همچون ابراهیم حاتمی‌کیا، رسول ملاقلی‌پور و احمدرضا درویش، جنگ هشت‌ساله را نه‌فقط به‌عنوان یک رخداد نظامی، بلکه به‌مثابه یک بحران عمیق انسانی، اجتماعی و معنوی به تصویر کشیدند. این سینما به مخاطب خود آموخت که قهرمانانش را در میان مردم عادی جست‌وجو کند و مفاهیمی چون ایثار، شهادت و وطن‌دوستی را در قالب درام‌هایی تأثیرگذار ببیند. با آغاز بحران سوریه و عراق و ظهور پدیده شوم تروریسم تکفیری به نام «داعش» در اوایل دهه ۱۳۹۰، پارادایم «امنیت» برای ایران دستخوش تحولی بنیادین شد. استراتژی «دفاع در عمق» و حضور مستشاران نظامی ایرانی که با عنوان «مدافعان حرم» شناخته شدند، فصل جدیدی را در تاریخ معاصر گشود.

این حضور، نیازمند یک پیوست رسانه‌ای و فرهنگی قدرتمند بود تا بتواند چرایی و چگونگی این نبرد پیچیده را برای افکار عمومی تبیین کند. در این نقطه بود که نظفه ژانری جدید با عنوان «سینمای مقاومت» بسته شد؛ ژانری که گرچه ریشه در سینمای دفاع‌مقدس داشت اما با مختصات، دشمن و جغرافیایی کاملا متفاوت روبه‌رو بود. دیگر خبری از جنگ کلاسیک و خط مقدم مشخص نبود؛ دشمن، یک ایدئولوژی بی‌رانگر بود که در میان مردم عادی پنهان می‌شد و میدان نبرد، شهرهای تاریخی یک کشور دیگر بود.

پرده اول: حاتمی‌کیا و گشودن مسیری تازه با «به وقت شام»

شاید نتوان بدون نام بردن از به وقت شام (۱۳۹۶)، تحلیل سینمای مقاومت را آغاز کرد. ابراهیم حاتمی‌کیا کسه خود یکی از ستون‌های اصلی سینمای دفاع‌مقدس است، با هوشمندی دریافت که میدان جدید، زبان و روایتی نوین می‌طلبد. او در این فیلم از کلیشه‌های مرسوم فاصله گرفت و با یک پروداکشن عظیم و ساختاری هیجان‌انگیز، مخاطب را مستقیما به قلب جهنم داعش در شهر باستانی پالمیرا (تدمُر) برد.

فیلم، داستان دو خلبان ایرانی، یک پدر و پسر را روایت می‌کند که نماینده دو نسل متفاوت از رزمندگان ایرانی هستند؛ یکی بازمانده دوران دفاع‌مقدس با تمام خاطرات و تجربیاتش (هادی حجازی‌فر) و دیگری جوانی آرمانگرا و برآمده از تفکر نوین مقاومت (پلاک حمیدیان). حاتمی کیا با قرار دادن این دو در یک هواپیمای تراپری ایلیوشین که حامل کمک‌های بشردوستانه و گروهی از مردم عادی است و در محاصره نیروهای داعش قرار می‌گیرد، یک موقعیت درامانیک پرتنش و نفسگیر خلق می‌کند. مهم‌ترین دستاورد‌های به‌وقت شام را می‌توان در چند حوزه بررسی کرد:

پرداخت به ماهیت دشمن: برخلاف بسیاری از آثار جنگی که دشمن را موجودی تک‌بعدی و صرفا شرور نمایش می‌دهد، حاتمی کیا تلاش کرد تا به درون ذهنیت داعش نفوذ کند. او خشونت عریان، وحشیگری بی‌حد و حصر و در عین‌حال انضباط تشکیلاتی، باور ایدئولوژیک و تسلط آنها بر ابزارهای رسانه‌ای مدرن را به تصویر کشید. صحنه سخنرانی فرمانده داعش و نمایش ویدئوهای تبلیغاتی آنها، تصویری هولناک اما نزدیک به واقعیت از این گروه تروریستی ارائه می‌داد.

ارزش تولیدی و استانداردهای فنی: به وقت شام از نظر فنی یک جهش بزرگ برای سینمای جنگی ایران بود. صحنه‌های هوایی، جلوه‌های ویژه میدانی و کامپیوتری و دکوپاژ سکانس‌های اکشن، استاندارد جدیدی را تعریف کرد و نشان داد که سینمای ایران توانایی تولید آثاری درمقیاس بین‌المللی را دارا است. این فیلم با وجود برخی انتقادها به‌دلیل نمایش خشونت صریح، توانست با موفقیت، ضرورت حضور ایران در سوریه را برای بخش بزرگی از جامعه که شاید درک دقیقی از ابعاد فاجعه داعش نداشتند، تبیین کند و راه را برای آثار بعدی هموار سازد.

پرده دوم: متفاوت و گسترش مفهوم مقاومت

سینمای مقاومت تنها به نبردهای مستقیم در سوریه و عراق محدود نماند و به‌تدریج مفاهیم گسترده‌تری را در بر گرفت.

«پالیگارد» (۱۳۹۴) اثر ابراهیم حاتمی کیا، هرچند داستان فیلم مستقیما در خارج از مرزهانمی گذرد، اما روح حاکم بر آن کاملا در پارادایم مقاومت تعریف می‌شود. شخصیت اصلی، «حیدر نبیحی» (با بازی پرویز پرستویی)، یک محافظ امنیتی کارکشته‌ای است که با بحران هویت و تغییر مفهوم «شخصیت» در نظام مواجه است. او معتقد است که باید از «شخصیت» نظام، یعنی آرمان‌ها و سرمایه‌های اصلی آن، محافظت کرد. نقطه عطف داستان، مأموریت او برای حفاظت از یک دانشمند جوان هسته‌ای است. بادیگارد در لایه‌های زیرین خود، یک اثر استراتژیک درباره لزوم حفاظت از مغزها و سرمایه‌های علمی کشور به‌عنوان بخشی حیاتی از جبهه مقاومت است.

«غریب» (۱۴۰۱) اثر محمدحسین لطیفی: این فیلم با پرداخت به بخشی از زندگی شهید محمد بروجردی و تلاش او برای ایجاد اتحاد و آرامش در کردستان در اوایل انقلاب، یک الگوی تاریخی از مفهوم مقاومت را به نمایش می‌گذارد. غریب، نشان می‌دهد که مقاومت صرفا به معنای نبرد نظامی نیست، بلکه شامل «مقاومت فرهنگی» در برابر تجزیه‌طلبی و تلاش برای حفظ وحدت ملی از طریق گفت‌وگو و همراهی با مردم است. شخصیت «مسیح کردستان» در این فیلم‌نمادی از فرماندهی است که اسلحه و رأفت را در هم‌می‌آمیزد.

«قلب‌رقه» (۱۴۰۲) اثر خیراله تقیانی‌پور: اگر به وقت شام یک اکشن نفسگیر بود، قلب‌رقه رویکردی متفاوت و مبتنی بر نبرد اطلاعاتی و روانی را در پیش گرفت. این فیلم قصه یک مامور امنیتی ایرانی (شهرام حقیقت‌جوست) را روایت می‌کند که به قلب حکومت داعش یعنی شهر رقه نفوذ می‌کند تا مأموریت خطرناکی را به سرانجام برساند. اما شرایط آن‌گونه که فکر می‌کند پیش نمی‌رود. تمرکز فیلم از نبرد نظامی به لایه‌های درونی جامعه تحت سیطره داعش منتقل می‌شود. قلب‌رقه به‌خوبی نشان می‌دهد که زندگی روزمره مردم در این شهر جهنمی چگونه بود و داعش چگونه از طریق ترس، شستشوی مغزی و یک سیستم قضایی وحشیانه، جامعه را کنترل می‌کرد. این فیلم بیش از آن‌که درباره «جنگ» باشد درباره «مقاومت» در شرایط اسارت و تلاش برای زنده‌نگاه‌داشتن انسانیت در تاریک‌ترین نقطه ممکن است.

چالش‌ها و افق‌های پیش‌رو

سینمای مقاومت با وجود دستاوردهای قابل توجه خود، با چالش‌های جدی نیز روبه‌روست که آینده آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد:

خطر شعارزدگی و ایدئولوژی‌زدگی: بزرگ‌ترین آفت این ژانر، افتادن در دام شعارهای مستقیم، تبلیغات صرف و خلق قهرمانان تک‌بعدی و فرشته‌گون است. برای تأثیرگذاری عمیق‌تر، این سینما باید به سمت خلق شخصیت‌های خاکستری پرداختن به تردیدها، ترس‌ها و پیچیدگی‌های انسانی در هر دو سوی جبهه گام بردارد تا بتواند با مخاطب ارتباطی واقعی برقرار کند.

محدودیت‌های تولید و وابستگی به بودجه دولتی: ساخت فیلم در این ژانر نیازمند بودجه‌های کلان، امکانات فنی پیشرفته و هماهنگی‌های پیچیده لجستیکی است. این امر تولید آنها را برای بخش خصوصی تقریبا غیرممکن می‌کند و وابستگی به نهادهای دولتی و حاکمیتی می‌تواند استقلال هنری فیلمساز و تنوع دیدگاه‌ها را محدود کرده و به تولید آثاری یک‌شکل و سفارشی منجر شود.

ارتباط با مخاطب جهانی: یکی از اهداف اصلی این سینما، ارائه روایت ایرانی از تحولات منطقه به مخاطبان بین‌المللی است تا با روایت‌های رسانه‌های غربی مقابله کند. با این حال، اغلب این آثار به‌دلیل نوع نگاه‌زبان سینمایی و تمرکز بر مسائل داخلی، بیشتر برای مصرف داخلی ساخته می‌شوند. برای موفقیت در عرصه جهانی، این فیلم‌ها باید از زبانی جهانی‌تر و انسانی‌تر بهره ببرند و داستان‌هایی را روایت کنند که برای مخاطبی با پیش‌زمینه ذهنی متفاوت نیز قابل درک و همذات‌پنداری باشد.

کمبود داستان‌های بکر: بازتولید داعش و تغییر شرایط منطقه، این سینما باید از روایت‌های صرفا جنگی عبور کرده و به داستان‌های ناگفته، پیامدهای انسانی جنگ، سرنوشت خانواده‌های مدافعان حرم و تأثیرات فرهنگی این پدیده برجامعه ایران بپردازد.

فصل نوی سینما

سینمای مقاومت ایران، فصلی نو و حیاتی در تاریخ سینمای استراتژیک کشور است. این سینما از میدان‌های نبرد کلاسیک دفاع‌مقدس فراتر رفته و به قلب بحران‌های ژئوپلیتیک معاصر قدم گذاشته است. آثاری چون به وقت شام، بادیگارد و قلب‌رقه نشان‌دهنده تطور و بلوغ این جریان هستند که تلاش می‌کند از رویکرد صرفا حماسی و اکشن به سمت رویکردهای انسانی‌تر، روان‌شناختی و اجتماعی حرکت کند. آینده این ژانر به توانایی فیلمسازان و سیاست‌گذاران فرهنگی در عبور از چالش‌های ذکرشده بستگی دارد. سینمای مقاومت این پتانسیل را دارد که نه‌تنها وقایع‌نگار یک دوره حساس تاریخی باشد، بلکه به ابزاری قدرتمند برای «دیپلماسی فرهنگی»، تحکیم «وحدت‌ملی» و تبیین منطق «امنیت در فراسوی مرزها» برای نسل‌های آینده تبدیل شود. دوربینی که روزی در شلمچه و طلائیه روشن شد، امروز در دمشق و رقه، همچنان در حال ثبت تاریخ و روایت مقاومت است؛ روایتی که هنوز داستان‌های بسیاری برای گفتن دارد.

کوتاه از استان

قرارگاه تبیین فرهنگی، هنری و رسانه‌ای البرز، ذیل شورای فرهنگ عمومی تشکیل شد

قرارگاه تبیین فرهنگی، هنری و رسانه‌ای استان با هدف تجمیع، انسجام و نظام‌مندی فعالیت‌های فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دستگاه‌های مختلف، ذیل شورای فرهنگ عمومی و با ریاست ابراهیم شریفی تشکیل شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان البرز، در راستای انسجام‌بخشی و نظام‌مندسازی فعالیت‌های فرهنگی، هنری و رسانه‌ای دستگاه‌های اجرایی استان، قرارگاه تبیین فرهنگی، هنری و رسانه‌ای البرز، ذیل شورای فرهنگ عمومی تشکیل شد.

ابراهیم شریفی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان البرز، در این نشست با تأکید بر ضرورت هم‌افزایی نهادهای فرهنگی استان، گفت: تجمیع ظرفیت‌ها و انسجام برنامه ریزی در حوزه فرهنگ، هنر و رسانه می‌تواند از موازی‌کاری، افزایش هزینه‌ها و پراکندگی فعالیت‌ها در استان جلوگیری کند و بستری مؤثر برای تحقق اهداف فرهنگی استان باشد.

در این جلسه که با حضور جمعی از مسئولان دستگاه‌های فرهنگی، هنری، رسانه‌ای و نمایندگان نهادهایی چون سازمان تبلیغات اسلامی، صدا و سیما، بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس، سازمان فرهنگی هنری شهرداری کرج، حوزه هنری، آموزش و پرورش، حوزه علمیه استان و دیگر دستگاه‌های مرتبط برگزار شد، راه‌اندازی قرارگاه ذیل شورای فرهنگ عمومی استان مصوب گردید. براساس مصوبه این جلسه، سازمان تبلیغات اسلامی به عنوان دبیرخانه قرارگاه انتخاب و مأموریت یافت تا پیگیری مصوبات و هماهنگی میان کمیته‌های تخصصی را برعهده گیرد. همچنین تشکیل شش کمیته تخصصی در حوزه‌های ۱- فرهنگی، ۲- هنری و رسانه‌ای، ۳- تبلیغات و انتشارات، ۴- آموزش، ۵- سیاسی و اجتماعی و ۶- رفع شبهات در قالب ساختار قرارگاه به تصویب انجامید.

شریفی با اشاره به وحدت رویه و لزوم بهره‌گیری از ظرفیت‌های همه دستگاه‌های عضو تصریح کرد: قرارگاه جدید تلاش خواهد کرد تا تمامی توان و امکانات نهادهای فرهنگی برای ارتقاء سطح فرهنگی جامعه و پاسخگویی به دغدغه‌های اجتماعی استفاده کند.

طبق تصمیم حاضران، مقرر شد برنامه‌ها و طرح‌های پیشنهادی در جلسات متعلم قرارگاه مطرح و جهت تأیید نهایی به دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی ارسال شود و پس از بررسی در دستور کار شورای فرهنگ عمومی استان قرار گیرد.

این اقدام در راستای تحقق سیاست‌های شورای فرهنگ عمومی و با نظر امام جمعه کرج و اعضای شورا، گامی مهم در جهت کارآمدسازی ساختارهای فرهنگی استان البرز ارزیابی شد.

سینمای ایران

«در آغوش درخت» در مسکو ۲ جایزه گرفت

جایزه بهترین فیلم و بهترین بازیگر زن در رویداد سیتمایی مسکو به «در آغوش درخت» رسید.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی اثر، فیلم سیتمایی «در آغوش درخت» به کارگردانی بلک خواجه‌دانا و تهیه‌کنندگی محمدرضا مصباح و سجاد نصرالهی‌نسب در جشنواره بین‌المللی Within the Family که از تاریخ ۱ تا ۷ ژوئیه ۲۰۲۵ (۱۱ تا ۱۷ تیر) در شهر مسکو برگزار شد، موفق به کسب ۲ جایزه شد. این فیلم که از تولیدات مشترک سازمان سیتمایی سوره و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است، جایزه بهترین فیلم این رویداد بین‌المللی را گرفت و مارال بنی‌آدم، بازیگر این اثر نیز جایزه بهترین بازیگر زن را دریافت کرد.

جشنواره Within the Family، یکی از رویدادهای معتبر سیتمایی با محوریت آثار خانواده‌محور و کودک‌محور، هر ساله فیلم‌هایی از سراسر جهان را گرد هم می‌آورد تا ارزش‌های خانوادگی، روابط انسانی و موضوعات مرتبط با کودکان را از دریچه هنر هفتم به نمایش بگذارد. در دوره اخیر این جشنواره، هیئت داوران به مشکل از کارشناسان و سینماگران برجسته بین‌المللی بود، بازی مارال بنی‌آدم را به‌عنوان یکی از نقاط قوت اصلی فیلم «در آغوش درخت» مورد تحسین قرار داد.

این فیلم پیش از این نیز در جشنواره‌های مختلف داخلی و بین‌المللی جوایز متعددی را به دست آورده است.

جشنواره Within the Family، با حضور فیلم‌هایی از کشورهای مختلف، فرصتی متحصربفرد برای تبادل فرهنگی و نمایش آثار سیتمایی با محوریت خانواده و کودکان فراهم می‌کند.

پخش بین‌الملل این فیلم بر عهده مرکز بین‌الملل سوره است.

سینمای جهان

اکران آخرین فیلم وس اندرسون در خانه هنرمندان ایران

فیلم سیتمایی «نقشه فیتچی» به کارگردانی وس اندرسون در خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی خانه هنرمندان، فیلم سیتمایی «نقشه فیتچی» (۲۰۲۵) به کارگردانی وس اندرسون ساعت ۱۸ پنجشنبه ۲۶ تیر ۱۴۰۴ در سالن ناصری خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید.

این فیلم با مدت زمان ۱۰۱ دقیقه و با زبرنویس فارسی روی پرده می‌رود. «نقشه فیتچی» درباره یک سرمایه‌گذاری جدید توسط یک تاجر ثروتمند به نام زسا-زسا کودا است که دخترش، لیزل را که یک راهبه است به عنوان تنها وارث املاک خود معرفی می‌کند. با شروع سرمایه‌گذاری جدید، آنها هدف سرمایه‌داران توطئه‌گر، تروریست‌های خارجی و قاتلان مصمم قرار می‌گیرند. این فیلم کمدی جاسوسی محصول مشترک آمریکا و آلمان است که برای اولین بار در جشنواره فیلم کن به نمایش درآمد و با تشویق ایستاده حضار روبه‌رو شد.